Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	11C/255/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1213229618
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Hana Posluchová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2016:1213229618.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Hanou Posluchovou v právnej veci navrhovateľa: S.. S. K., G. N.. I. XXXX/X, XXX XX G., právne zastúpený : LEGAL CARTEL s.r.o., Ľubinská 18, 811 03 Bratislava, proti odporkyni: L. K., G. N. XX, XXX XX G., právne zastúpená : JUDr. Libuša Dočkalová, advokátka, Lachova 32, 851 03 Bratislava, o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

I. Súd určuje, že tvrdeniami odporkyne " s mamou sú len problémy", " ja zadarmo nič robiť nebudem" uvedenými v písomnosti zo dňa 25.03.2013 označenej ako "Žiadosť o prešetrenie správnosti postupu ošetrujúceho lekára", adresovanej Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, došlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti.

II. Odporkyňa je povinná do 3 dní od právoplatnosti rozsudku písomne sa ospravedlniť navrhovateľovi listom zaslaným na adresu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a Univerzitnej nemocnice Bratislava v nasledovnom znení:
" Ospravedlnenie S.. S. K.
Týmto sa ospravedlňujem S.. S. K., Q.É. F.. Q.-Y. H. X. M. W., za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti tvrdeniami, že tento sa mal vyjadriť, že "s mamou sú len problémy", " ja zadarmo nič robiť nebudem" uvedenými v písomnosti zo dňa 25.03.2013 označenej ako "Žiadosť o prešetrenie správnosti postupu ošetrujúceho lekára". Nad svojím konaním vyslovujem ľútosť. L. K..".

III. Vo zvyšku súd návrh zamieta.

IV. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 19.09.2013 domáhal určenia, že nepravdivými tvrdeniami uvedenými v písomnosti zo dňa 25.03.2013 označenej ako "Žiadosť o prešetrenie správnosti postupu ošetrujúceho lekára" adresovanej Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, došlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti. Ďalej sa domáhal, aby súd odporkyni uložil povinnosť strpieť na svoje náklady zverejnenie ospravedlnenia na internetovej stránke Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou E.:/..W.-sk.N. a internetovej stránke Univerzitnej nemocnice Bratislava E.:/..P..N. v požadovanom znení, ako aj povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 7.500 Eur a nahradiť mu trovy konania.
Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 2.4.2013 bola pobočke Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v Bratislave doručená písomnosť zo dňa 25.03.2013 označená ako "Žiadosť o prešetrenie správnosti postupu ošetrujúceho lekára", ktorou sa odporkyňa domáhala prešetrenia správnosti postupu S.. S. K. ako ošetrujúceho lekára pri operácii a následnej pooperačnej starostlivosti o pani S. K., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom: H. XX, G.. Odporkyňa v žiadosti uviedla, že : "S. K. si v lete

2011 pri páde spôsobila fraktúru krčka stehennej kosti ľavej nohy. Privolaná sanitka RZP ju odviezla do Nemocnice sv. Cyrila a Metoda na Antolskej ul. č.11, na Traumatologicko-ortopedickú kliniku. Na tejto klinike ju po predoperačných vyšetreniach a upravení jej zdravotného stavu dňa 2.9.2011 operoval S.. S. K., K.. Podľa jeho vlastného vyjadrenia sa operácia "nevydarila".... Od jej prepustenia sa komunikácia s S.. K. výrazne zhoršila. Jeho vyjadrenia boli nejasné, stále odkladal akékoľvek rozhodnutie. Komunikácia s S.. K. sa naďalej zhoršovala, používal výrazy: " s mamou sú len problémy", " ja zadarmo nič robiť nebudem". Som presvedčená, že ak by S.. K. neurobil pri operácii chybu, respektíve, ak by túto chybu včas ďalšou operáciou napravil a takmer úplne nezanedbal pooperačnú starostlivosť, S. K. by sa tak dramaticky neznížila kvalita života." Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v písomnosti zo dňa 20.06.2013 označenej ako "Oznámenie o výsledku šetrenia podania" adresovanej odporkyni konštatoval, že zdravotná starostlivosť zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti bola poskytnutá správne. Urážlivý tón žiadosti a vyjadrenia na adresu S.. S. K. boli na základe jeho oznámenia zo dňa 13.04.2013 prešetrené na Obvodnom oddelení Okresného riaditeľstva PZ Ružinov- východ, odkiaľ bolo jeho podanie postúpené Obvodnému úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy za účelom prejednania a objasnenia priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mala dopustiť odporkyňa. Obvodný úrad Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy ako vecne a miestne príslušný orgán takto rozhodol, cit.: "Obvinená L. K., nar. XX.X.XXXX, bytom G., N. XX,.... uznáva sa vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že v liste - Žiadosť o prešetrenie správnosti postupu ošetrujúceho lekára zo dňa 25.03.2013 adresovanom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou uviedla, že S.. S. K. povedal, že "ja zadarmo nič robiť nebudem", čím mu podľa jeho tvrdenia spôsobilo ujmu na cti tým, že ho urazila, za spáchanie ktorého sa jej podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch ukladá pokarhanie. Vyjadrenie odporkyne, že navrhovateľ podmieňuje vykonanie liečebného, resp. diagnostického úkonu zaplatením nejakej finančnej čiastky, a to konkrétne, že zadarmo nič robiť nebude, navrhovateľa výslovne urazilo, nakoľko on nikdy v živote nič také nepovedal a od žiadneho pacienta nikdy žiadne peniaze nežiadal. Uvedeným vyjadrením odporkyňa zasiahla do práva navrhovateľa na ochranu cti a ľudskej dôstojnosti. Navrhovateľ tiež poukázal na to, že s predmetnou žiadosťou bol oboznámený generálny riaditeľ Univerzitnej nemocnice Bratislava, Odbor kontroly, sťažností a súčinnosti s Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou UNB, riaditeľstvo Nemocnice sv. Cyrila a Metoda, prednostka II. ortopedicko-traumatologickej kliniky LF UK a UNB, primár ortopedického oddelenia, ďalší lekári kolektívu ako aj zdravotný personál II. ortopedicko-traumatologickej kliniky LF UK a UNB, a teda žiadosť a v nej uvádzané nepravdy na adresu navrhovateľa sa stali verejne známymi pre širokú odbornú verejnosť. Predmetná žiadosť tak naštrbila vážnosť a česť navrhovateľa u veľkej skupiny medicínskych odborníkov, lekárov a ďalších zdravotníckych pracovníkov a teda tvrdenia odporkyne boli objektívne spôsobilé zasiahnuť do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila vo svojom podaní doručenom súdu dňa 3.04.2014 tak, že sa dostala neúmyselne a bez vlastnej viny do situácie, ktorú nevie riešiť. Jej svokra S. K. si pri úraze zlomila nohu a bolo potrebné túto zlomeninu operačným zákrokom upraviť. Nakoľko jej švagor M. K. osobne poznal poznal ortopéda S.. S. K. a jeho manželku S.. V. K., po príhovore M. W. S.. K. sa tento rozhodol vykonať operáciu svokry nemocnici na Antolskej ulici v Bratislave. Operácia bola ním aj vykonaná. Svokra však po rehabilitačných úkonoch ostala ležať a jej stav je zatiaľ nemenný. Vzhľadom na potrebu stálej a nepretržitej opatery musela byť prevezená do O. N. N. I. N., kde za nemalé finančné prostriedky a vytrhnutá z kruhu svojich blízkych leží, odkázaná na úplnú pomoc pracovníkov tohoto Domova a lekárov nemocnice v Malackách. V už presne nezistenom dátume jej telefonoval jej švagor, M. K., že chce napísať sťažnosť na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pretože jeho mame sa stav stále zhoršuje a trpí veľkými bolesťami a aj psychicky je na tom veľmi zle. Švagor v presvedčení, že neboli vykonané všetky operačné výkony tak, ako mali byť, rozhodol sa, že napíše sťažnosť na horeuvedený úrad. Vzhľadom k tomu, že švagor bol v takom vzťahu s S.. K. v akom bol, nechcel byť v tejto veci z osobných dôvodov sťažovateľom, a tak ju poprosil, či by mohol sťažnosť napísať v jej mene a v mene celej rodiny S. K.. Jednalo sa len o žiadosť na prešetrenie postupu operácie a následné pooperačné zdravotné problémy a ich riešenie. Nakoľko odporkyňa v tom nevidela nič zlé a sama bola, ako aj ostatní členovia rodiny zo zdravotného a psychického stavu svokry nešťastná, s touto jeho prosbou súhlasila. M. K. uvedenú sťažnosť aj napísal a v jej mene a v mene celej rodiny aj podpísal a odoslal. Odporkyňa podotkla, že ona uvedenú sťažnosť ani nenapísala a ani nepodpísala a ani neodosielala a v čase jej odoslania ani nepoznala jej znenie. Večer v ten deň, keď bola uvedená sťažnosť ním odoslaná, jej telefonoval, že kópiu tohoto listu jej posiela ako e-mail, aby mala vedomosť o jeho obsahu. Po prečítaní e-mailu ho hneď telefonicky kontaktovala s tým, že kde zobral tie vyjadrenia S.. K.. On jej odpovedal, že bol v inkriminovanom čase v byte rodiny manželov K. a manželka S.. K., V. K. na podnet M. K.

manželovi dohovárala, aby sa pokúsil s pani S. K. niečo urobiť. Vtedy podľa M. K. vyslovil slová, ktoré sú predmetom žaloby. Tieto vety mal povedať svojej, teraz už bývalej manželke S.. V. K.Q. s tým, že ich osobne počul aj on, M. K.. Na základe toho tieto vety aj zakomponoval do sťažnosti na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Odporkyňa ho hneď upozornila, aby sťažnosť v tomto znení neposielal. On jej však povedal, že daný list už odoslal a za všetkým si stojí. Niekedy v máji 2013 ju kontaktoval policajt z Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave II, aby sa dostavila spolu so švagrom M. K. na riešenie sťažnosti podanej dňa 13.4.2013 S.. K.. Na základe toho dňa 12.5.2013 na polícii vypovedala, že predmetnú sťažnosť spoločne s M. K. v mene celej rodiny spolu napísali, čo však nebola pravda. Myslela si, že ak to jej švagor a S.. V. K. počuli, tak ako svedkovia uvedených viet na polícii toto potvrdia a celá vec sa uzavrie. Dňa 29.5.2013 dostala odporkyňa z Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou výzvu na predloženie plnomocenstva za účelom sprístupnenia zdravotných údajov jej svokry, čo následne oznámila švagrovi M. K. a on potom túto plnú moc u jeho matky vybavil. Odporkyňa následne túto plnú moc odoslala na uvedený úrad. Po doručení oznámenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, že Univerzitná nemocnica v Bratislave pri operačnom výkone na S. K. nepochybila a všetky úkony boli vykonané tak, ako mali byť vykonané, považovala odporkyňa vec za uzavretú, hoci je presvedčená, že sa niekde musela urobiť chyba. V júni 2013 bola prevolaná ako obvinená na prejednanie priestupku Obvodným úradom Bratislava, čo neočakávala predpokladajúc, že vo svojich výpovediach tak jej švagor ako aj S.. V. K. potvrdili pravdivosť tvrdení uvedených v sťažnosti. Následne bola rozhodnutím obvodného úradu uznaná vinnou zo spáchania priestupku a bola jej uložená sankcia. Tomuto dokumentu však nevenovala takú pozornosť, akú si zasluhoval, a preto odvolanie nepodala.
V priebehu konania uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 2.6.2016 súd pripustil zmenu petitu žalobného návrhu v zmysle podania navrhovateľa doručeného súdu dňa 21.3.2016. Navrhovateľ sa tak v konaní domáha určenia, že tvrdeniami odporkyne " s mamou sú len problémy", " ja zadarmo nič robiť nebudem" uvedenými v písomnosti zo dňa 25.03.2013 označenej ako "Žiadosť o prešetrenie správnosti postupu ošetrujúceho lekára", adresovanej Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, došlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti. Súčasne sa domáha morálnej satisfakcie, t.j aby sa mu odporkyňa písomne ospravedlnila listom zaslaným na adresu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a Univerzitnej nemocnice Bratislava v navrhnutom znení, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 7.500,-Eur a náhrady trov konania.
Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov založených v spise, a to najmä obsahom spisového materiálu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a obsahom pripojeného spisu Obvodného úradu Bratislava č. Q.-G.-Q.-XXXX/XXXXX, výsluchom účastníkov konania a výsluchom svedkyne S.. N. I., a zistil nasledovný skutkový stav:
Zo žiadosti o prešetrenie správnosti ošetrujúceho lekára zo dňa 25.3.2013 doručenej Úradu pre dohľad nad starostlivosťou súd zistil, že v záhlaví tejto žiadosti sa nachádza meno, priezvisko a adresa odporkyne. V dolnej časti listiny sa pod podpisom " K. L." nachádza meno a priezvisko odporkyne s dovetkom "v zastúpení celej rodiny. V samotnom texte žiadosti je uvedené : "S. K. si v lete 2011 pri páde spôsobila fraktúru krčka stehennej kosti ľavej nohy. Privolaná sanitka RZP ju odviezla do Nemocnice sv. Cyrila a Metoda na Antolskej ul. č.11, na Traumatologicko-ortopedickú kliniku. Na tejto klinike ju po predoperačných vyšetreniach o upravení jej zdravotného stavu dňa 2.9.2011 operoval S.. S. K., K.. Podľa jeho vlastného vyjadrenia sa operácia "nevydarila" ... Od jej prepustenia sa komunikácia s S.. K. výrazne zhoršila. Jeho vyjadrenia boli nejasné, stále odkladal akékoľvek rozhodnutie ... Komunikácia s S.. K. sa naďalej zhoršovala, používal výrazy: " s mamou sú len problémy", " ja zadarmo nič robiť nebudem". ... Som presvedčená, že ak by S.. K. nerobil pri operácii chybu, respektíve, ak by túto chybu včas ďalšou operáciou napravil a takmer úplne nezanedbal pooperačnú starostlivosť, S. K. by sa tak dramaticky neznížila kvalita života."

Z obsahu listiny označenej ako " Vyjadrenie k žiadosti o prešetrenie správnosti postupu", podpísanej S.. N. I., prednostkou ortopedicko-traumatologickej kliniky LFUK a UNB ako aj navrhovateľom a adresovanej K.. S. I., vedúcej odboru kontroly, sťažností a súčinnosti s UDZS vyplýva, že táto bola zasielaná na vedomie S.. K. N., S., zástupcovi riaditeľa UNB, Nemocnice sv. Cyrila a Metoda.

Listom zo dňa 5.4.2013, ktorého prílohou bola predmetná žiadosť (podnet) odporkyne, oznámil Úrad pre dohľad na zdravotnou starostlivosťou riaditeľovi Univerzitnej nemocnice Bratislava S.. S. G., doručenie tejto žiadosti (podnetu) a súčasne požiadal o vyjadrenie a o zaslanie kompletnej zdravotnej dokumentácie p. S. K..

Listom zo dňa 24.5.2013 požiadal Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou odporkyňu o zaslanie plnomocenstva, ktorým preukáže svoje oprávnenie na sprístupnenie údajov zo zdravotnej dokumentácie jej svokry.

Z úradného záznamu zo dňa 5.6.2016 založeného v spise Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vyplýva, že v tento deň sa uskutočnila telefonická konzultácia s odporkyňou, od ktorej UDZS žiadal dodanie plnomocenstva. Vzhľadom na objektívne dôvody žiadala odporkyňa predĺženie lehoty na jeho predloženie s tým, že ho osobne prinesie.

Z listu odporkyne doručeného dňa 11.6.2013 a založeného v spise Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vyplýva, že táto predložila úradu požadované plnomocenstvo od svojej svokry p. S. K. na jej zastupovanie odporkyňou pri osobnom aj písomnom kontakte s úradom v súvislosti s prešetrovaním postupu ošetrujúceho lekára.

Z písomného záznamu o vykonaní dohľadu na diaľku zo dňa 14.6.2013 založeného v spise Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vyplýva, že v súvislosti s postupom pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti p. S. K. sa tohto dohľadu zúčastnili zamestnanci úradu S.. I. J., vedúci skupiny vykonávajúcej dohľad, S.. S.. S. E., členka skupiny vykonávajúcej dohľad a ako prizvaná osoba S.. G. X..

Z listu označeného ako " Oboznámenie so závermi šetrenia" zo dňa 17.6.2013 vyplýva, že so závermi vykonaného šetrenia na základe podnetu odporkyne vo veci nespokojnosti s poskytnutou zdravotnou starostlivosťou bol oboznámený aj riaditeľ Univerzitnej nemocnice v Bratislave S.. S. G..

V "Oznámení o výsledku šetrenia podania" zo dňa 20.6.2013 adresovaného odporkyni Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou konštatoval, že zdravotná starostlivosť zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti Univerzitnej nemocnice Bratislava bola poskytnutá správne.

V zázname o podaní vysvetlenia spísaného dňa 12.05.2013 na Obvodnom oddelení PZ Ružinov-východ, Bratislava II, podpísanom vlastnoručne odporkyňou, po jej zákonnom poučení podľa § 56 ods. 2 zákona o priestupkoch, že v prípade, ak úmyselne podá nepravdivú alebo neúplnú svedeckú výpoveď alebo podá nepravdivé alebo neúplné vysvetlenie ... dopustí sa priestupku podľa § 21 ods. 1 písm. f) zákona o priestupkoch, je uvedené, že: " Po zákonnom poučení, ktorému v plnej miere porozumela a po oboznámení sa s predmetom výsluchu pani K. uviedla, že list adresovaný Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou písala spoločne so svojou rodinou. Ona osobne sa s S.. K. nikdy nestretla a uvedené vyjadrenia získala od švagra M. K., ktorý bol pritom, keď ich S.. K. vyriekol. To môže aj dosvedčiť. To je všetko, čo k veci uviedla."

Do zápisnice o prejednávaní priestupku spísanej dňa 25.6.2013 na Obvodnom úrade Bratislava, odbore všeobecnej vnútornej správy, podpísanej vlastnoručne odporkyňou, táto uviedla, že: " sa v plnom rozsahu pridržiavam svojej výpovede, ktorú som urobila pred policajným orgánom PZ v Bratislave OO PZ Ružinov-východ dňa12.05.2013. V tejto výpovedi nechcem nič zmeniť ani ju doplniť. List som písala spolu so švagrom Alexejom Patkom s tým, že uvedený výrok "ja zadarmo nič robiť nebudem" vyjadril M. K. s tým, že mi povedal, že má na to svedka. Na predmetnom liste je môj podpis s tým, že je to v zastúpení celej mojej rodiny. Ja som informáciu, ktorú mi M. povedal som si ďalej nepreverovala, svojmu švagrovi som dôverovala, nemala som dôvod si to preverovať."

Do zápisnice o prejednávaní priestupku spísanej dňa 25.6.2013 na Obvodnom úrade Bratislava, odbore všeobecnej vnútornej správy, podpísanej vlastnoručne svedkom M. K., tento uviedol, že: "sa v plnom rozsahu pridržiavam svojej výpovede, ktorú som urobil pred policajným orgánom PZ v Bratislave OO PZ Ružinov-východ dňa12.05.2013. V tejto výpovedi nechcem nič zmeniť ani ju doplniť. Ďalej uvádzam, že svedkom tohto výroku bola bývalá manželka S.. K., S.. V. K., G. G., N.. I. 2, S.. K. to priamo nepovedal, povedal to svojej manželke, keď diskutovali o mojej matke S. K., hovoril niečo v tom zmysle, že sú s ňou problémy a že on zadarmo nič robiť nebude, ja som bol v tom čase tiež v byte."

Rozhodnutím Obvodného úradu Bratislava č. Q.-G.-Q.-XXXX/XXXXX K.-XXXX/X-XXXX-G. zo dňa X.X.XXXX, právoplatným dňa X.X.XXXX bola odporkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že v liste - Žiadosť o prešetrenie správnosti postupu ošetrujúceho lekára zo dňa 25.03.2013

adresovanom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou uviedla, že S.. S. K. povedal, "ja zadarmo nič robiť nebudem", čím mu podľa jeho tvrdenia spôsobila ujmu na cti, teda inému ublížila na cti tým, že ho urazila, za spáchanie ktorého sa jej podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch ukladá pokarhanie.

Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, Odboru opravných prostriedkov, referátu vnútorných vecí číslo : Q. -G.-Q.-XXXX/XXXXXX/MIH zo dňa XX.X.XXXX, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa X.X.XXXX, bolo zamietnuté odvolanie L. K., bytom N. XX, G. a zároveň bolo potvrdené rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy č. Q.-G.-Q.-XXXX/XXXXXX K.-XXXX/X-XXXX-G. zo dňa XX.X.XXXX, ktorým bola zamietnutý návrh L. K. na povolenie obnovy konania podľa § 63 ods. 1 správneho poriadku vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu ukončenej prvostupňovým správnym orgánom právoplatným rozhodnutím č. Q.-G.-Q.-XXXX/XXXXX K.-XXXX/X-XXXX-G. zo dňa X.X.XXXX právoplatným dňa X.X.XXXX.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že sa domáha ospravedlnenia za urážku, ktorú mu odporkyňa svojim podaním spôsobila. Napriek tomu, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou konštatoval, že zdravotná starostlivosť bola poskytnutá správne a Obvodný úrad Bratislava skonštatoval, že odporkyňa je vinná, tak sa mu neospravedlnila. Pani S. K. prišla ako veľmi chorá pacientka, ktorá mala ťažkú artrózu obidvoch kolien, najskôr ju navrhovateľ ošetroval ambulantne, bola objednaná na výmenu kolenných kĺbov, bola ťažko mobilná a pre ťažký kardiálny nález jej tento zákrok nebol doporučený. Liečená bola konzervatívne, operácia by bola možná len s ohrozením života. Do toho prišiel úraz, ktorý p. S. K. utrpela, a to zlomeninu stehnovej kosti. Preto sa indikácia k operácii stala absolútnou. P. S. K. nebola privezená do nemocnice hneď po úraze, ale 3 dni ležala ponechaná na zemi rodinou, bola dehydrovaná, trpela ťažkým rozvratom vnútorného prostredia, zlyhávalo jej srdce, 16 dní trvala príprava, aby sa mohla operácia uskutočniť, privezená bola na hranici života a smrti. Pri doliečovaní po tejto operácii došlo ku takej komplikácii, že skrutka sa prerezala cez hlavicu stehennej kosti, preto sa stala aj ďalšia mobilita obtiažnou. S nálezom bola S. K. oboznámená s tým, že ak by sa v tom teréne zlomenina zhojila, tak by bola ďalej naplánovaná výmena bedrového kĺbu. P. S. K. neprišla na kontrolu, potom prišla sťažnosť(na postup navrhovateľa) bez akejkoľvek snahy rodiny o riešenie situácie, bez snahy o informácie o zdravotnom stave, v snahe uškodiť. K.. S. K. hospitalizovanú v nemocnici navštevovali v nemocnici obidvaja synovia, odporkyňu tam navrhovateľ nikdy nestretol. Kontaktoval ho iba syn p. S. K. M., informoval sa na jej zdravotný stav, do istého momentu navrhovateľovi aj slovne prejavoval vďaku za starostlivosť, a potom ako zistil, že navrhovateľ má vedomosť o jeho vzťahu s bývalou manželkou, tak sa snažil mu škodiť. Navrhovateľ si nemyslí, že by syn p. S. K. M. bol presvedčený, že bolo jeho matke v nemocnici ublížené, ale má za to, že mu chcel uškodiť. Z jeho strany bola starostlivosť (o p. S. K.) nadštandardná, bol aj u nich doma jej podať injekciu alebo prebrať jej ťažkosti a poradiť jej. O sťažnosti na jeho osobu v súvislosti s ošetrovaním p. S. K. sa dozvedel tak, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou sa písomne obrátil na jeho zamestnávateľa, ten kontaktoval Nemocnicu Sv. Cyrila a Metoda (Antolská), kde bola p. S. K. hospitalizovaná, a potom bola sťažnosť postúpená prednostke kliniky (O.. S.. I.). Navrhovateľ bol s tým konfrontovaný pred kolektívom lekárov na rannom sedení. Tým, že to bolo verejne cez všetky inštitúcie ako aj pred lekármi prezentované, že p. S. K. poškodil a dokonca, že pýtal peniaze, ho urazilo. Za celý čas nikto z rodiny p. S. K. sa s navrhovateľom nekontaktoval, že ich táto situácia mrzí, pričom vedia, kde pracuje. Celý čas až do (ukončenia) prešetrenia sťažnosť vrhala zlé svetlo na prácu navrhovateľ a na jeho osobu, bol v zamestnaní bol ohovorený, očiernený zo zlej vykonanej práce. Nebol preradený a ani finančne postihnutý.

Odporkyňa v konaní pred súdom pridržiavajúc sa v celom rozsahu svojho písomného vyjadrenia zo dňa 22.04.2014 uviedla, že predmetnú sťažnosť nenapísala, nepodpísala a ani neposlala. Podpísal ju jej švagor M. K., pýtal sa jej len, či môže napísať sťažnosť na S.. K., pričom jej tvrdil, že tam uvedené tvrdenia sú pravdivé. Ona dala súhlas len na list ohľadne prešetrenia zdravotnej starostlivosti poskytovanej jej svokre. Chvíľu bol kľud, potom jej zavolali policajti, aby sa dostavila k nim aj so švagrom, tam sa ich pýtali a spravili zápisnicu. Švagor vypovedal, že všetko, čo je v žiadosti napísané je pravda, a tým to skončilo. Na polícii sa nepýtali, kto napísal žiadosť, kto ju podpísal. Potom dostala predvolanie na Obvodný úrad Bratislava. Tam sa jej pýtali znovu na túto žiadosť a ona znovu povedala to, čo na polícii s tým, že jej švagor si tam chcel hneď vydiskutovať s navrhovateľom uvedené vety v žiadosti "budeme to musieť reoperovať, s mamou sú len problémy, a zadarmo nič robiť nebudem". Chcel, aby navrhovateľ potvrdil pravdivosť týchto jeho slov, resp. vyjadrení, avšak navrhovateľ nemal záujem v tomto smere

diskutovať a odišiel. Potom obdržala rozhodnutie obvodného úradu, kde bola uznaná za vinnú za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, urážku na cti. Rozhodnutie si prečítala, ale nepodala odvolanie. Pracovník obvodného úradu sa pýtal, či chcú uzavrieť zmier, ona povedala, že áno, navrhovateľ, že nie. V priestupkovom konaní nenamietala, že sťažnosť nepodpísala a ani neodosielala, pretože M. K. s rodinou K. boli priatelia a M. nechcel, aby si navrhovateľ myslel, že má on v tom prsty. Bola zaskočená aj políciou a aj obvodným úradom v tom, že nezobrali do úvahy skutočnosť, čo švagor vypovedal na polícii a na obvodnom úrade. Odporkyňa vyjadrila ľútosť, že (veci) hneď na polícii ani na obvodnom úrade nevenovala dostatočnú pozornosť. Bola presvedčená, že keď bola pokarhaná, vec je uzavretá. Odporkyňa zdôraznila, že sa dozvedela o tom, že žiadosť bola podpísaná v jej mene až na druhý deň po odoslaní žiadosti na úrad pre dohľad. Hoci nebola osobne prítomná pri inkriminovaných vyjadreniach navrhovateľa, neprotestovala preto, lebo švagor ju presviedčal, že je to pravda a má na to aj svedka. Celú situáciu nedocenila. Plnomocenstvo na preukázanie oprávnenia na sprístupnenie údajov zo zdravotnej dokumentácie jej svokry na základe žiadosti úradu pre dohľad tam doporučene odoslala.

Právna zástupkyňa odporkyne v konaní pred súdom namietala, že rozhodnutie v priestupkovom konaní tvorí prekážku res iudicata pre toto súdne konanie a súčasne uviedla, že odporkyňa, ktorá predmetnú žiadosť nenapísala ani nepodpísala, nemá pasívnu vecnú legitimáciu. Na preukázanie skutočnosti, že odporkyňa žiadosť nenapísala ani nepodpísala navrhla na prvom pojednávaní konanom dňa 1.7.2014 vypočuť svedkov K. K. M. M. K., na žiadosti o ich výsluch zotrvala. Na zistenie pravdivosti výrokov navrhovateľa uvedených v žiadosti bola rovnako na prvom pojednávaní navrhnutá svedkyňa S.. V. K.. Na v poradí 3. pojednávaní dňa 2.6.2016 predložila právna zástupkyňa odporkyne súdu odborné stanovisko súdnej znalkyne z odboru písmo-znalectvo odvetvie ručné písmo S.. S. L. zo dňa 30.05.2016, vypracované na žiadosť odporkyne a týkajúce sa posúdenia sporného podpisu pani L. K. na listine zo dňa 25.3.2013, ktoré má preukazovať, že sporný podpis nepatrí odporkyni. Odporkyňa predmetnú listinu nepodpísala a to, že neskôr komunikovala s úradom pre dohľad ešte neznamená, že sa stotožnila so spornými výrokmi.

Právny zástupca navrhovateľa v konaní pred súdom vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujme uviedol, že predpoklady pre jej priznanie sú splnené. Neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti navrhovateľa v značnej miere, nakoľko s predmetnou žiadosťou bol oboznámený generálny riaditeľ UNB, Odbor kontroly sťažností a súčinnosti s UDZS, riaditeľstvo nemocnice sv. Cyrila a Metoda, prednostka II. Ortopedicko-traumatologickej kliniky LFUK a UNB, primár ortopedického oddelenia, ďalší lekári kolektívu a zdravotnícky personál, ktorí podľa svedeckej výpovede svedkyne S.. I. predstavuje cca. 100 ľudí. Z uvedených dôvodov má navrhovateľ za to, že ním žiadaná náhrada nemajetkovej ujmy je opodstatnená. Právny zástupca navrhovateľa poukázal tiež na to, že do dnešného dňa odporkyňa neprejavila žiadnu ľútosť, a to bez ohľadu na to, či predmetný list písala alebo nepísala. Na preukázanie tvrdení navrhovateľa navrhol vypočuť ako svedkov S.. N. I. ako aj S.. G. Š., na výsluchu ktorého však po vypočutí svedkyne S.. I. už netrval.

Svedkyňa S.. N. I. vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že k sťažnosti sa presne nevie vyjadriť. Kolegu (navrhovateľa) pozná 10 rokov, za týchto 10 rokov nebola na neho podaná žiadna sťažnosť. Vie to preto, lebo všetky sťažnosti idú cez ňu, je totiž prednostkou II. ortopedicko-traumatologickej kliniky. Pozná ho ako korektného, zručného a šikovného odborníka, aj bez konfliktu v rámci ich obrovského približne 100 členného kolektívu. Na otázku súdu, ako navrhovateľa vnímala pred podaním sťažnosti odporkyňou na ÚDZS a ako po nej, ako svojho kolegu, prípadne podriadeného, svedkyňa uviedla, že tento vystupuje v rámci kolektívu kolegiálne a profesionálne, a preto ako kolektív ani nevedia viac o tejto sťažnosti, lebo sa nepretriasala. Na otázku súdu, či si svedkyňa pamätá, kto bol prítomný na porade, kde bola prezentovaná sťažnosť odporkyne na navrhovateľa uviedla, že si to nepamätá, bolo to už dávno. Následne uviedla, že zvyčajne bývajú na rannom sedení prítomní lekári, vrchná sestra, staničné sestry a inštrumentárka, prípadne stážisti. Sťažnosti na postup lekárov sa prejednávajú tým spôsobom, že prvý kontakt s takouto sťažnosťou je vo vedení kliniky a je vypočutý názor toho lekára, a potom na samotnom rannom sedení sa len zreferuje, nediskutuje sa o tom, aby sa predišlo klebeteniu. Referovanie o žiadosti o prešetrenie postupu lekára na rannom sedení prebieha tak, že sa povedia zásadné body sťažnosti, ak má niekto z prítomných čo dodať, tak sa vyjadrí, a uzavrie sa prípad, až keď sa píše konečné rozhodnutie, teda nediskutuje sa. Svedkyňa ďalej uviedla, že si s odstupom času nepamätá, ako bola zreferovaná sťažnosť odporkyne v prípade pani S. K. na rannom sedení. Podľa jej vedomostí sa oboznámili so žiadosťou odporkyne o prešetrenie správnosti postupu navrhovateľa určite

na generálnom riaditeľstve UNB, ďalej osoba, ktorá je zodpovedná za riešenie sťažností, riaditeľstvo nemocnice Petržalka a pracovný kolektív lekára, celá klinika. Podľa nej (vo všeobecnosti) na základe sťažnosti na lekára určité percento ľudí určite o ňom pochybuje, hlavne v dnešnej dobe a dotknutý lekár určite psychicky trpí, pričom zlo na človeka sa prijíma verejnosťou rýchlejšie ako jeho očista. Ona osobne zmenu správania kolegov k navrhovateľovi nevnímala, pretože navrhovateľ je typ kolegu, ktorý je priamy, a nemali dôvod na základe sťažnosti si zmeniť na neho názor, hoci on určite vnútorne trpí, hlavne keď bola sťažnosť uzavretá ako neopodstatnená. Ak by nejaká sťažnosť bola uznaná za opodstatnenú, nasledovalo by napomenutie, kárne opatrenie, prípadne aj rozviazanie pracovného pomeru.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa 118a ods. 1,2 O.s.p. vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, v sporoch vyvolaných alebo súvisiacich s konkurzom a reštrukturalizáciou, o základe veci v sporoch o ochranu hospodárskej súťaže, o základe veci v sporoch o ochranu práv porušených alebo ohrozených nekalým súťažným konaním, o základe veci v sporoch z porušenia alebo ohrozenia práva na obchodné tajomstvo sú účastníci povinní opísať rozhodujúce skutočnosti o veci samej a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do skončenia prvého pojednávania; to neplatí, ak neboli splnené podmienky na vykonanie prvého pojednávania a došlo k jeho odročeniu (§ 101 ods. 2). Na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd neprihliada; to neplatí, ak ide o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré vyšli najavo po prvom pojednávaní, ktoré účastník nemohol bez svojej viny včas uviesť, a ktorými má byť spochybnená vierohodnosť vykonaných dôkazných prostriedkov.

Podľa § 135 ods. 1 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Súd primárne skúmal pasívnu vecnú legitimáciu odporkyne, ktorej nedostatok táto v priebehu konania namietala. V tejto súvislosti súd v prvom rade konštatuje, že v zmysle citovaného ustanovenia § 135 ods. 1 O.s.p. je viazaný rozhodnutím Obvodného úradu Bratislava č. Q.-G.-Q.-XXXX/XXXXX K.-XXXX/X-XXXX-G. zo dňa X.X.XXXX, právoplatným dňa X.X.XXXX, ktorým bola odporkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že v liste - Žiadosť o prešetrenie správnosti postupu ošetrujúceho lekára zo dňa 25.03.2013 adresovanom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou uviedla, že S.. S. K. povedal, "ja zadarmo nič robiť nebudem", čím mu podľa jeho tvrdenia spôsobila ujmu na cti, teda inému ublížila na cti tým, že ho urazila. Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, Odboru opravných prostriedkov, referátu vnútorných vecí číslo : Q. -G.-Q.-XXXX/XXXXXX/MIH zo dňa XX.X.XXXX, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa X.X.XXXX, bolo pritom zamietnuté odvolanie odporkyne a zároveň bolo potvrdené rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy č. Q.-G.-Q.-XXXX/XXXXXX K.-XXXX/X-XXXX-G. zo dňa XX.X.XXXX, ktorým bol zamietnutý jej návrh na povolenie obnovy konania ukončenej horeoznačeným prvostupňovým právoplatným rozhodnutím. Súd z dôvodu viazanosti týmto právoplatným rozhodnutím, ktorého zmeny sa odporkyňa môže nateraz domáhať len

v konaní o povolenie jeho obnovy, čo aj neúspešne urobila, vychádzal z predpokladu, že odporkyňa v konaní pasívne vecne legitimovaná jednoznačne je. Preto ani nepovažoval za potrebné v konaní vypočuť ňou navrhovaných svedkov K. K. M. M. K., ktorí mali potvrdiť skutočnosť, že žiadosť o prešetrenie správnosti ošetrujúceho lekára nenapísala ani nepodpísala.

Odporkyňa v priebehu konania do spisu založila písomné čestné prehlásenie M. K. zo dňa 24.2.2016, v ktorom uviedol, že Žiadosť o prešetrenie správnosti postupu ošetrujúceho lekára zo dňa 25.3.2013 napísal on. Ďalej uviedol, že odporkyňu požiadal o súhlas na napísanie, podpísanie a odoslanie tejto žiadosti v jej mene z obavy o odplatu zo strany S.. K., ktorý už predtým podal na neho trestné oznámenie, a že inkriminované citáty "s mamou sú len problémy", " ja zadarmo nič robiť nebudem" do žiadosti dopísal bez vedomia odporkyne, ktorá sa to dozvedela až po odoslaní tejto žiadosti. Uvedené čestné prehlásenie M. K., ktorý bol v priestupkovom konaní vypočutý ako svedok, kde však neuviedol, že autorom listu je on, nepreukazuje, že predmetnú žiadosť odporkyňa nepodpísala. Nie je totiž zrejmé, prečo až takmer 3 roky po podaní žiadosti, a dávno potom, čo bola odporkyňa uznaná vinnou v priestupkovom konaní (3.7.2013) podáva p. M. K. uvedené prehlásenie, t.j. prečo tak neurobil už skôr. Takéto jeho konanie považuje súd za účelové.

Rovnako za účelové konanie odporkyne súd považuje predloženie odborného stanoviska súdnej znalkyne z odboru písmo-znalectvo odvetvie ručné písmo S.. S. L. zo dňa 30.05.2016 až na v poradí 3. pojednávaní, a to cca 3 roky po podaní predmetne žiadosti a vydaní cit. rozhodnutia v priestupkovom konaní. Toto odborné stanovisko bolo vypracované na žiadosť odporkyne a týka sa posúdenia sporného podpisu odporkyne na listine zo dňa 25.3.2013. Súd na uvedený odporkyňou v konaní produkovaný dôkaz nemohol prihliadať nielen z vyššie uvedeného dôvodu viazanosti rozhodnutím o priestupku podľa § 135 ods. 1 O.s.p., ale aj z dôvodu uvedeného v 118a ods. 1,2 O.s.p., podľa ktorého vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka sú účastníci povinní opísať rozhodujúce skutočnosti o veci samej a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do skončenia prvého pojednávania, pričom na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd neprihliada. Nejde pritom o skutočnosť alebo dôkaz, ktoré vyšli najavo až po prvom pojednávaní, a ktoré odporkyňa nemohla bez svojej viny včas uviesť, nakoľko odporkyni nič nebránilo takýto dôkaz predložiť už oveľa skôr, dokonca už v priestupkovom konaní.

Pre úplnosť súd považuje za potrebné uviesť, že i v prípade, ak by súd nebol viazaný rozhodnutím vydaným v priestupkovom konaní podľa § 135 ods. 1 O.s.p., musel by obranu odporkyne spočívajúcu v tvrdení, že predmetnú žiadosť o prešetrenie správnosti postupu ošetrujúceho lekára nenapísala ani nepodpísala, vyhodnotiť ako účelovú. Vyplýva to z vykonaného dokazovania, a to predovšetkým z jej vyjadrenia k návrhu, kde uviedla, že jej švagor ju poprosil, či by mohol sťažnosť napísať v jej mene a v mene celej rodiny K., s čím (vopred) súhlasila. Vo svojej výpovedi v konaní pred súdom dňa 1.7.2014 naopak uviedla, že sa dozvedela o tom, že žiadosť bola podpísaná v jej mene až na druhý deň po odoslaní žiadosti na úrad pre dohľad. Na druhej strane do zápisnice o prejednávaní priestupku spísanej dňa 25.6.2013 na Obvodnom úrade Bratislava, odbore všeobecnej vnútornej správy, podpísanej vlastnoručne ňou a po zákonnom poučení, že má vypovedať pravdu uviedla, že: "...Na predmetnom liste je môj podpis...". Uvedená rozpornosť tvrdení odporkyne, a to predovšetkým jej výpovede v priestupkovom konaní a v konaní pred súdom, spôsobuje, že súd jej tvrdenie, že predmetnú žiadosť nenapísala a nepodpísala, nepovažuje za dôveryhodné. O jej postoji k obsahu predmetnej žiadosti navyše svedčí aj skutočnosť, že bez ďalšieho telefonicky aj písomne komunikovala s Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, keď ju tento žiadal o doloženie plnomocenstva od jej svokry. Urobila tak potom, čo podľa jej tvrdení už vedela, že obsahom žiadosti o prešetrenie správnosti postupu ošetrujúceho lekára sú inkriminované tvrdenia "s mamou sú len problémy", " ja zadarmo nič robiť nebudem", pričom sa od obsahu uvedenej listiny nijakým spôsobom doteraz nedištancovala. Malo by pritom ísť o výroky osoby, ktorú nikdy predtým osobne nestretla, teda ich nikdy od navrhovateľa nemohla počuť a nikdy sa ani len nepokúsila preveriť si ich pravdivosť u samotného navrhovateľa. Napriek tomu sa aktívne v uvedenej veci angažovala.

K námietke odporkyne, že tomuto konaniu bráni prekážka res iudicata, má súd za to, že rozhodnutie Obvodného úradu Bratislava č. Q.-G.-Q.-XXXX/XXXXX K.-XXXX/X-XXXX-G. zo dňa X.X.XXXX, právoplatné dňa X.X.XXXX, ktorým bola odporkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, prekážku veci právoplatne rozhodnutej v zmysle ustanovenia § 159 ods. 3 O.s.p. nezakladá. Rozhodnutie o priestupku

vydané v správnom konaní vo všeobecnosti nemôže založiť takúto prekážku súdneho konania, účelom ktorého je zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov, ktoré boli ohrozené alebo porušené. V tomto súdenom prípade je účelom a predmetom súdneho konania ochrana osobnosti navrhovateľa ako súkromnej fyzickej osoby, ktorý má ako každý iný človek aj v čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručené právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Naopak - účelom priestupkového konania je ochrana verejného záujmu spoločnosti na tom, aby sa dodržiavali zákony a ostatné právne predpisy a rešpektovali práva spoluobčanov. Tu však súd poukazuje na paradox v obrane odporkyne, keď táto na jednej strane tvrdí, že rozhodnutie o priestupku by malo podľa nej zakladať prekážku res iudicata pre toto súdne konanie, na druhej strane spochybňuje uvedené právoplatné rozhodnutie v tom, že nie je páchateľkou tam uvedeného priestupku.

Pokiaľ ide o samotný nárok navrhovateľa na ochranu osobnosti, súd na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení považuje návrh navrhovateľa za dôvodný v časti určovacieho výroku a v časti povinnosti odporkyne poskytnúť navrhovateľovi morálnu satisfakciu - ospravedlnenie v ním požadovanom rozsahu, a to z nasledovných dôvodov:
Ochranu osobnej cti poskytuje Občiansky zákonník výlučne proti takým konaniam, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižujú jeho česť u iných ľudí a ohrozujú tak vážnosť jeho postavenia a uplatnenie v spoločnosti. Nie je tu rozhodujúce, či k ujme skutočne došlo, postačuje objektívna spôsobilosť príslušného konania takú ujmu spôsobiť. K porušeniu práva na česť môže dôjsť nepravdivými skutkovými tvrdeniami difamačného charakteru aj zverejnením neprípustných hodnotiacich úsudkov o určitej osobe. Uverejnenie, resp. šírenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokiaľ tento údaj nie je podaný tak, že skresľuje skutočnosť, resp. podanú informáciu.

V prejednávanom prípade navrhovateľ vidí skutkový základ neoprávneného zásahu odporkyne do jeho občianskej cti v uvedení nasledovných tvrdení v ňou podanej Žiadosti o prešetrenie postupu ošetrujúceho lekára zo dňa 25.3.2013 : " Komunikácia s S.. K. sa naďalej zhoršovala, používal výrazy " s mamou sú len problémy", " ja zadarmo nič robiť nebudem".

Z výpovede odporkyne v priestupkovom konaní ako aj z jej vyjadrení v konaní pred súdom vyplýva, že uvedené tvrdenia mali z úst navrhovateľa odznieť v jeho súkromnom rozhovore s jeho (vtedy ešte) manželkou S.. V. K., keď spolu diskutovali o svokre odporkyne S. K., pričom mal hovoriť " niečo v tom zmysle", že sú s ňou problémy a on zadarmo robiť nič nebude a ona (odporkyňa) sa mala o týchto tvrdeniach dozvedieť len sprostredkovane od svojho švagra M. K., ktorý mal byť v tom čase prítomný v byte navrhovateľa a jeho manželky a toto tvrdenie mal len začuť, resp. odpočuť. Ak by teda tieto tvrdenia z úst navrhovateľa aj boli odzneli, bolo to v súkromnom rozhovore medzi navrhovateľom a jeho manželkou, nemohli byť teda adresované ani navrhovanému svedkovi M. K., ktorý ich mal len začuť, resp. odpočuť, lebo sa v danom čase podľa svojho vyjadrenia mal nachádzať v predmetnom byte, a už vôbec nemohli byť vyslovené ako návrh/výzva na poskytnutie úplatku adresovaná ošetrovanej pacientke S. K., resp. jej príbuzným. Navyše nie je zrejmý (a zrejme s odstupom času už ani jednoznačne a bez pochybností zistiteľný) celkový kontext týchto údajných tvrdení navrhovateľa, keďže v danom prípade by mohlo ísť o rôzne súvislosti (napríklad, že navrhovateľ nebude pracovať mimo pracovnej doby, keď v konaní nebolo odporkyňou popreté tvrdenie navrhovateľa, že jej svokru niekoľkokrát navštívil aj doma za účelom aplikácie injekcie a pod.) O nejasnom kontexte údajných slov navrhovateľa, ktoré mal podľa odporkyne vysloviť, svedčí aj vyššie spomenutá formulácia použitá M. K. ako svedkom v priestupkovom konaní " hovoril niečo v tom zmysle". Pokiaľ by teda aj predmetné tvrdenia, že "s mamou sú len problémy", a "nič nebude robiť zadarmo" boli zo strany navrhovateľa odzneli, podstatná pre toto konanie je skutočnosť, že odporkyňa v Žiadosti o prešetrenie postupu ošetrujúceho lekára zo dňa 25.3.2013, doručenej dňa 2.4.2013 Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, zasadila tieto tvrdenia do úplne iných okolností a kontextu, ako mali údajne odznieť, a to nasledovne: "S. K. si v lete 2011 pri páde spôsobila fraktúru krčka stehennej kosti ľavej nohy. Privolaná sanitka RZP ju odviezla do Nemocnice sv. Cyrila a Metoda na Antolskej ul. č.11, na Traumatologicko-ortopedickú kliniku. Na tejto klinike ju po predoperačných vyšetreniach a upravení jej zdravotného stavu dňa 2.9.2011 operoval S.. S. K., K.. Podľa jeho vlastného vyjadrenia sa operácia "nevydarila".... Od jej prepustenia sa komunikácia s S.. K. výrazne zhoršila. Jeho vyjadrenia boli nejasné, stále odkladal akékoľvek rozhodnutie. Komunikácia s S.. K. sa naďalej zhoršovala, používal výrazy: " s mamou sú len problémy", " ja zadarmo nič robiť nebudem". Som presvedčená, že ak by S.. K. neurobil pri operácii chybu, respektíve, ak by túto chybu

včas ďalšou operáciou napravil a takmer úplne nezanedbal pooperačnú starostlivosť, Margite Patkovej by sa tak dramaticky neznížila kvalita života."

Zasadila teda tieto tvrdenia do situácie, že ich mal navrhovateľ akoby vysloviť v komunikácii s pacientkou, resp. jej príbuznými v rámci pooperačnej starostlivosti o túto pacientku, teda pri nejakom stretnutí s nimi, čo výslovne evokuje predstavu, že navrhovateľ si týmito slovami žiadal od odporkyne, resp. ďalších príbuzných jej svokry a pacientky navrhovateľa S. K. úplatok. Týmito tvrdeniami uvedenými odporkyňou v predmetnej žiadosti, hoci by aj boli samé o sebe pravdivé v tom zmysle, že navrhovateľ sa mal na inom mieste (v súkromnom, t.j. vlastnom byte), v kontakte s úplne inou osobou (v súkromnom rozhovore s manželkou), a v inom celkovom kontexte vyjadriť, že "s mamou sú len problémy", resp. že " nebude nič robiť zadarmo", došlo podľa názoru súdu jednoznačne k neoprávnenému zásahu do jeho cti a povesti, pretože boli nielen skresľujúce skutočnosť (ohľadom správania sa navrhovateľa pri komunikácii s príbuznými svojej pacientky v rámci pooperačnej starostlivosti), ale boli aj vyslovene zavádzajúce a klamlivé s cieľom vyvolať predstavu o navrhovateľovi ako o lekárovi, ktorí si priamo od príbuzných svojej ťažko chorej pacientky pýtal úplatok v rámci plnenia svojich pracovných povinností, čo hrubo odporuje realite. Navyše formulácia uvedená v sťažnosti : "Komunikácia s S.. K. sa zhoršovala, používal výrazy : " s mamou sú len problémy", "ja zadarmo nič robiť nebudem", kde je použitý nedokonavý vid slovesa "použiť", evokuje dojem, že išlo o viackrát sa opakujúce vyjadrovanie navrhovateľa. Toto skutkové tvrdenie bolo teda spôsobilé narušiť a ohroziť práva navrhovateľa chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Z vyššie uvedených dôvodov súd nepovažoval z hmotnoprávneho hľadiska za podstatné pre svoje rozhodnutie vypočuť odporkyňou navrhovaného svedka S.. V. K., ktorá mala byť prítomná pri inkriminovanom výroku navrhovateľa, keďže nie je rozhodujúce, či navrhovateľ inkriminované výrazy pred ňou vôbec niekedy vyslovil.

Len pre úplnosť súd podotýka, že s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou by sa ani výsluchom S.. V. K. nepodarilo bez pochybností preukázať pravdivosť tvrdení odporkyne, aspoň čo do skutočnosti, že výroky : "s mamou sú len problémy", "že nebude nič robiť zadarmo" vôbec niekedy navrhovateľ vyslovil, pretože by v danom prípade išlo len o tvrdenie proti tvrdeniu, keďže navrhovateľ ako druhý účastník tohto rozhovoru výslovne poprel túto skutočnosť. Účastníkom konania ako i konajúcemu súdu je pritom známe z jeho úradnej činnosti, že medzi navrhovateľom a svedkyňou došlo k rozvratu a rozvodu ich manželstva, takže dôveryhodnosť navrhovanej svedkyne by mohla byť navrhovateľom účinne spochybnená.

Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle aktuálnej judikatúry (30 Cdo 146/2008 NS ČR) neoprávneným zásahom do práv chránených ustanovením §11 a nasl. Občianskeho zákonníka nie sú prejavy, ktoré podľa obsahu, formy a cieľov je možné považovať za upozornenie, podnety alebo žiadosti o objasnenie a prešetrenie určitých okolností, ak boli urobené v prostredí oprávnenom vec riešiť. Kritériom je preto vždy posúdenie, či tvrdený zásah je potrebné v konkrétnom prípade ešte podradiť pod kategóriu výkonu zákonom predpokladaných oprávnení, alebo či sa už jedná o exces z takýchto možností. Ide o situácie, kedy nad individuálnymi záujmami jednotlivých fyzických osôb, do ktorých osobnosti je zasahované, prevláda závažnejší, významnejší a funkčne vyšší osobitný verejný záujem. Takýto zásah do osobnostných práv však zostáva povoleným za predpokladu, že sa stal primeraným spôsobom a zároveň nie je v rozpore s takými oprávnenými záujmami fyzickej osoby, na ktorých je potrebné s ohľadom na zabezpečenie elementárnej úcty k dôstojnosti jej osoby bezpodmienečne trvať. Táto licencia nie je daná tam, kde sa sťažovateľ dopustí excesu. V prípade hodnotiaceho úsudku, ktorý vo všeobecnosti je samotnou podstatou podnetu na prešetrenie postupu lekára pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, a ktorý ako taký je predpokladaný zákonom v rámci vykonávania dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou prostredníctvom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou podľa zákona č. 581/2004 Z.z. a jeho formulár je dokonca zverejnený na stránke tohto úradu (E.:/..W.-sk.N.-Y.), je pri posudzovaní neoprávnenosti zásahu potrebné skúmať len to, či nedošlo k excesu. V prípade vyššie spomínaných tvrdení odporkyne, keď podľa nej navrhovateľ sa mal údajne vyjadriť, že: "s mamou sú len problémy", "že nebude nič robiť zadarmo", súd dospel k názoru, že tu k excesu došlo.

V zmysle ustálenej judikatúry a odbornej literatúry sa osoba, do ktorej práva na ochranu osobnosti bolo zasiahnuté, môže domáhať jednak upustenia od neoprávneného zásahu, odstránenia následkov takéhoto zásahu, poskytnutia primeraného zadosťučinenia, a to aj vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ako aj poskytnutia inej ochrany (napríklad určovacím výrokom súdu), nakoľko výpočet právnych prostriedkov ochrany uvedený v § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka je iba príkladný. Pokiaľ ide o satisfakciu v podobe uloženia povinnosti ospravedlnenia určitého obsahu s určeným

spôsobom jeho realizácie, táto by mala byť primeraná (rovnocenná) so samotným zásahom. Satisfakciu je možné považovať za primeranú v prípade, ak môže ovplyvniť v zásade rovnaký okruh subjektov, ktoré mohol ovplyvniť neoprávnený zásah. Cieľom je, aby ospravedlnenie na jednej strane splnilo satisfakčný účel, aby dôsledne zodpovedalo okolnostiam neoprávneného zásahu, no tiež aby pôvodcu zásahu nepostihovalo nadmieru, ktorá týmto okolnostiam zodpovedá, a ktorú od neho možno spravodlivo požadovať. Keďže súd dospel k záveru, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa konaním odporkyne skutočne došlo, rozhodol zodpovedajúco tomuto záveru vo výrokovej časti I. tohto rozsudku. Súčasne súd dospel k záveru, že požadovaný spôsob ako aj navrhované znenie ospravedlnenia zodpovedajú vyššie uvedeným kritériám, preto vo výrokovej časti II. tohto rozsudku priznal navrhovateľovi morálnu satisfakciu za neoprávnený zásah do jeho osobnosti v podobe uloženia povinnosti odporkyne primerane sa ospravedlniť navrhovateľovi, a to listom zaslaným na adresu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a Univerzitnej nemocnice Bratislava, teda formou zodpovedajúcou tomu, ako bol uskutočnený samotný zásah do jeho osobnosti- občianskej cti a ľudskej dôstojnosti.

Pokiaľ ide o poskytnutie satisfakcie podľa ustanovení § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka - náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch - táto prichádza do úvahy vtedy, ak skutočne nastali na strane osoby, do práv ktorej bolo zasiahnuté, následky najmä v podobe zníženia dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v podobe, ktorú je možné označiť ako zníženie v značnej miere a súčasne, ak je splnený predpoklad, že morálna satisfakcia podľa § 13 ods. 1 je nepostačujúca. Pre vyhovenie žalobe na poskytnutie morálnej satisfakcie pritom stačí, ak zásah bol spôsobilý spôsobiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Narozdiel od toho, priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch (peňažnej satisfakcie) vyžaduje, aby boli v konaní preukázané aj negatívne následky daného zásahu, nestačí iba možnosť takýchto následkov. Aplikácia ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka vychádza z dvoch základných funkcií, a to zo satisfakčnej a preventívnej, pričom nesporne prioritná je satisfakčná funkcia, ktorou je optimálne vyváženie a zmiernenie následkov zásahu. V zásade výnimočne je podľa judikatúry ESĽP dôvodom na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch aj preventívna funkcia, a to najmä v prípadoch opakovaných zásahov zo strany tzv. bulvárnej tlače, v ktorých prípadoch nadobudne priznanie zadosťučinenia v peniazoch charakter sankcie, ktorá však v zásade nemôže byť likvidačná. V prípade satisfakcie vo forme priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sa v zmysle judikatúry vyžaduje okrem iného zhodnotenie výnimočnosti aplikácie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch so zreteľom na to, že pri uvedenej náhrade ide iba o čiastkový (jeden) prostriedok ochrany, vznikajúci iba za predpokladu, že ostatné prostriedky sa javia ako nedostatočné. Vyžaduje sa tiež posúdenie, či zásah do osobnosti možno označiť ako zásah uskutočnený v značnej miere, t.j. posúdenie jednotlivých okolností prípadu. Následne je potrebné uvedené skúmať vo vzťahu (v súvislosti) s inými ústavnými právami (často najmä na slobodu prejavu a právom na informácie), v danom prípade by mohlo prichádzať do úvahy zákonom predpokladané právo podať podnet na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ako sa o tom súd zmienil vyššie.

Vzhľadom uvedené ako aj na výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní nepreukázal splnenie predpokladov na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď ním navrhnutá a v konaní vypočutá svedkyňa O.. S.. N. I., prednostka II. ortopedicko traumatologickej kliniky LFUK a UNB vo svojej výpovedi zníženie jeho dôstojnosti a vážnosti v značnej miere nepotvrdila. Na otázku súdu, ako navrhovateľa vnímala pred podaním sťažnosti odporkyňou na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a ako po nej, a to ako svojho kolegu, prípadne podriadeného, svedkyňa uviedla, že tento vystupuje v rámci kolektívu kolegiálne a profesionálne, a preto ako kolektív ani nevedia viac o tejto sťažnosti, lebo sa nepretriasala. Na otázku súdu, či si svedkyňa pamätá, kto bol prítomný na porade, kde bola prezentovaná sťažnosť odporkyne na navrhovateľa, uviedla, že si to nepamätá, bolo to už dávno. Následne uviedla, že sťažnosti na postup lekárov sa prejednávajú tým spôsobom, že prvý kontakt s takouto sťažnosťou je vo vedení kliniky a je vypočutý názor toho lekára, a potom na samotnom rannom sedení sa len zreferuje, nediskutuje sa o tom, aby sa predišlo klebeteniu. Svedkyňa ďalej uviedla, že si s odstupom času nepamätá, ako bola zreferovaná sťažnosť odporkyne v prípade pani S. K. na rannom sedení. Tiež uviedla, že ona osobne zmenu správania kolegov k navrhovateľovi nevnímala, pretože navrhovateľ je typ kolegu, ktorý je priamy, a nemali dôvod na základe sťažnosti si zmeniť na neho názor, hoci on určite vnútorne trpí, hlavne keď bola sťažnosť uzavretá ako neopodstatnená.

Súd hodnotil aj tú časť výpovede menovanej svedkyne, kde uviedla, že podľa jej vedomostí sa oboznámili so žiadosťou odporkyne o prešetrenie správnosti postupu navrhovateľa určite na generálnom riaditeľstve

Univerzitnej nemocnice Bratislava, ďalej osoba, ktorá je zodpovedná za riešenie sťažností, riaditeľstvo nemocnice Petržalka a pracovný kolektív lekára, celá klinika. Z uvedeného vyjadrenia však s ohľadom na ostatné - vyššie citované časti jej výpovede ("ako kolektív ani nevedia viac o tejto sťažnosti, lebo sa nepretriasala") vyplýva, že takto široko vymedzený okruh subjektov zrejme nebol oboznámený s celým obsahom predmetnej žiadosti, ale iba s faktom, že takáto žiadosť bola podaná, a že sa týkala správnosti postupu navrhovateľa ako ošetrujúceho lekára. Samotné podanie takejto žiadosti však spadá pod zákonnú licenciu spomínanú vyššie (judikát NS ČR sp. zn. 30Cdo 146/2008).

Navrhovateľ teda podľa názoru súdu neuniesol dôkazné bremeno v tom smere, že jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti bola znížená v značnej miere a súčasne, že morálna satisfakcia vo forme ospravedlnenia je nepostačujúca. Pokiaľ teda ide o ním uplatnený nárok na poskytnutie primeraného zadosťučinenia vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, súd nepovažuje v tejto časti návrh za dôvodný, a preto vo výrokovej časti III. tohto rozsudku návrh vo zvyšku zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti IV. tohto rozsudku a žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.